

[Gudiksen.]

udvalget vilde tage Initiativ til denne nye Undersøgelse og disse nye Forhandlinger med alle Parter, ogsaa Lodsejerne.

Der er derfor ikke Anledning til at komme ind paa selve Sagen her, selv om Aktstykkerne nok kunde friste dertil, men jeg mener dog, det bør siges efter Undersøgelsen af Sagen i Landvindingsudvalget, at det vist ikke lader sig gøre at lade Landvindingen stoppe ved Lundbro, hverken af tekniske Grunde eller af Hensyn til Lodsejerne baade Nord og Syd for Lundbro. Teknisk vil en Deling af Planen, som sket, rejse Spørgsmaalene om forværret Over svømmelse af Arealerne neden for Lundbro og dermed yderligere Forringelse af Engene, eventuelt med Krav om Erstatning herfor. Endvidere vilde Spørgsmaalet om fortsat Sandaflejring og de dermed forbundne store Omkostninger til aarlige Oprensninger være et Moment, der maatte regnes med ved en Halvering af hele Projektet baade for Lodsejerne Nord og Syd for Lundbro.

Hvad angaar Lodsejerne Nord for Lundbro, laa Sagen saaledes, at Landvindingsudvalgets Underudvalg for Jylland havde et Møde den 9. December, hvor alle interesserede Parter var til Stede med Undertagelse af Lodsejerne, og hvor Stillingen fandt Udtryk i følgende Protokollat for den samlede af Hedeselskabet opstillede Plan: „Der udtaltes fra alle Sider Tilslutning til Planens Gennemførelse, idet man dog var klar over, at denne var afhængig af Tilslutning fra Lodsejerne.“ Man vil lægge Mærke til, at dengang var der Tale om, at Tilslutning fra Lodsejerne var ønskelig og nødvendig. Den 21. Januar anbefalede man over for Lodsejerne samme Plan, gav Oplysninger om Statens Tilskud paa fem Sjettedele og spurgte Lodsejerne om deres Tilslutning hertil, og den fik man med 75 pCt. Ja mod 25 pCt. Nej. Lodsejerne har saaledes givet Tilslutning til den Afvanding, man har spurgt dem om og anbefalet dem og forelagt dem den 21. Januar 1942. Hvad der er bragt ind i Sagen siden 21. Januar 1942 af Naturfredningsforeningen og Skive By m. fl., er Lodsejerne uden Skyld i og uden Kendskab til, og de kan derfor formentlig heller ikke bebyrdes med, hvad der foraarsages deraf.

At man af æstetiske Hensyn ønsker Afløbet ændret, og at dette kommer til at koste 200 000 Kr. mere — det kan efter min Formening ikke vedkomme Lodsejerne eller lægges dem til Byrde og bør ikke bevirke en Forringelse af den Afvandingsplan, som

de har givet Tilslutning til, først med 29 pCt. af Arealerne, senere med 87 pCt. af Arealerne og 82 pCt. af Lodsejerne. De, der har ønsket Ændringerne fra den oprindelig projekterede Plan, maa vel betale, hvad det koster; det er dog vist en saa almindelig Retsbetragtning, at den ikke saa let lader sig camouflere og ændre. Hvis Almenheden er interesseret — hvad ingenlunde skal benægte —, saa vil Skive By og Staten vel ogsaa betale herfor.

Jeg har villet sige dette, fordi Naturfredningsforeningen og andre nok saa frejdigt krævede en Ændring, der vilde fordyre Projektet med 200 000 Kr., men de fandt, saa vidt jeg ved, ikke noget Øjeblik Anledning til at sige: det maa vi selvfølgelig ogsaa betale. Derimod sagde de: det bliver 200 000 Kr. dyrere for Lodsejerne neden for Lundbro; det kan Arealerne ikke bære, og saa foreslaar vi, at de ikke faar Afvanding.

Vi er mange inden for Landvindingslovens Landstingsudvalg, der følger denne Sag med stor Interesse, hvad vi jo ogsaa har givet Udtryk for i Betænkningen, og som mener, at naar Lodsejerne den 21. Januar 1942 gav Tilslutning til Hedeselskabets Plan, som var dem anbefalet fra alle Sider, med 29 pCt. af Arealerne og senere har gentaget denne Tilslutning med 87 pCt. af Arealerne og ca. 82 pCt. af Lodsejerne neden for Lundbro —, saa maa disse Lodsejere med Rette mene at have Krav paa Afvanding af deres Arealer og paa de Betingelser, der blev dem forelagt den 21. Januar 1942, bl. a. med fem Sjettedele Statstilskud. Disse Lodsejere ønsker jo ikke — og har ikke fremsat Ønske om — nogen Ændring i denne Plan.

Jeg vil haabe, at Sagen, som den nu ligger, maa gaa i Orden, saa at alle Interesser bliver tilfredsstillet og Afvandingen som Helhed bliver gennemført, for kun under disse særlige Forhold og med dette Tilskud fra Staten lader denne Afvanding sig gennemføre. Beskæftigelsesmæssigt vilde det jo ogsaa være noget af en Skandale at standse dette meget værdifulde og værdiskabende Arbejde, fordi nogle lidt overspændte og delvis misforstaaede æstetiske Ønsker blev rejst.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Udvalget for den enstemmige Indstilling om at vedtage Lovforslaget blot med en enkelt Ændring, som er foreslaaet af Udvalget, og som jeg har tiltraadt.

For at forebygge enhver Misforstaaelse